

чай, той може да употреби силата си или за добро, или за лошо. Красотата на живота седи въ това именно, че въ него има двѣ възможности: да се качвате и да слизате. Не е лошото въ слизането, не е доброто и въ качването. Ще ви докажа защо азъ излизамъ отъ гледището на този свѣтъ, отъ видимото, а не отъ невидимото. Ако азъ се качвамъ въ къщата на нѣкой богатъ човѣкъ, съ цѣль да оберя касата му, какъ мислите, моето качване добродѣтель ли е? Нѣкой казватъ: да се качваме! Качването не е всѣкога добродѣтель. Слизамъ въ нѣкой кладенецъ да извадя нѣкой човѣкъ. Зло ли правя? Тѣй щото, и качването и слизането могатъ да бждатъ за добро, а могатъ да бждатъ и за зло. Казватъ за нѣкого: той слѣзълъ. Туй още нищо не доказва. Въпросътъ е, защо е слѣзълъ. Качилъ се нѣкой. Питамъ: защо се е качилъ? Нѣкой отъ васъ се държатъ за буквата, казватъ: Учителътъ казва да се качваме. За какво да се качвате?, да оберете касата ли? Ето защо, знанието не трѣбва да се натрупва, да става излишенъ баластъ въ мозъка. Знанието трѣбва да се обработи, да се асимилира, потрѣбното да се използва, а непотрѣбното да турите въ вашитѣ хамбари. Вие трѣбва да функционирате само съ онова знание, което може да се приложи въ живота.